

PARTHENOGENESIS BIJ TARAXACUM OFFICINALE.

C. RAUNKJÆR heeft ontdekt, dat de gewone paarde-bloemen zonder bevruchting zaad kunnen geven en, zoover hij kon nagaan, ook nooit bevruchting hebben. Zij bezitten of geen, of loos stuifmeel, of schijnbaar vruchtbaar pollen, dat echter op de stempels nooit ontkiemt. Toch ontwikkelt zich, volgens oudere onderzoekingen van SCHWÈRE, de eicel op de gewone wijze tot een kiem. De proef is gemakkelijk te herhalen; men snijdt van een bloemhcofdje, vóórdat de bloemen zich openen en vóórdat de meeldraden openspringen, alle bloemkronen geheel af, zoodat bevruchting volkomen onmogelijk is. Dit hindert het uitgroeien en rijpen der vruchten en zaden (afgezien van het vruchtpluis) volstrekt niet; ook blijkt het zaad bij uitzaaien even goed kiembaar te zijn als normaal zaad. Dit verschijnsel vond n. zoowel bij de verschillende Deensche ondersoorten als bij soorten uit Zuid-Europa, Centraal-Azië, enz.; het schijnt dus voor het geheele geslacht te gelden. In dit opzicht komt dus *Taraxacum* overeen met *Gnaphalium alpinum*, *Thalictrum purpurascens* en verschillende soorten van *Alchemilla*.

Het is zeer merkwaardig, dat een plant zonder bevruchting zoo vlijtig door insecten bezocht wordt en, door het omkrullen harer stempels, daarenboven nog voor — geheel nuttelooze — zelfbestuiving zorgt. Haar geheele bloei is volkomen overbodig.

Iedereen kent verschillende typen van paarde-bloemen, b. v. met breede bladeren op weilanden, met fijn slippig loof op drogen heidegrond. Ook de buitenste schutblaadjes van het omwindsel bieden verschilpunten; nu eens teruggeslagen, dan weer uitstaande, dan weer opwaarts gericht. Eindelijk is het stuifmeel nu eens aan- dan weer afwezig. Ook kan de kleur der bloemen meer roodachtig geel zijn. Al deze typen zijn bij uitzaaien constant en onderling goed gescheiden, niet door overgangen verbonden. Het zijn dus goede elementaire soorten, die echter klaarblijkelijk na het verlies der bevruchting en dus langs vegetatieven weg ontstaan zijn, evenals de soorten van vele zwammen, van galvormende insecten, enz. (*Botanisk Tidsskrift*, Bl. 25, 1903).